

skal jeg tillade mig at sige, at det agter jeg ikke. Jeg agter at følge Loven, det har jeg altid gjort, og det ærede Medlem skylder, naar han fremsætter slige Bemærkninger, at sige, hvad han sigter til. Saa skal han faa Svar til Forklaring af, hvad han ikke synes at have forstaaet, at et Cirkulære kan udvikle Lovens Bestemmelser i nøje Tilslutning til den.

Maa jeg til det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Olufsen) sige, at det ærede Medlem har indført Jordværdien i sit Forslag ved Fordelingen til Kommunerne, men det findes ikke i det Forslag, som Landboforeningernes Repræsentanter i det staaende Landbrugsudvalg har fremsat. Det ærede Medlem har altsaa ogsaa paa dette Punkt forandret det staaende Landbrugsudvalgs Flertals Forslag, og jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at ved den Maade, hvorpaa han nu fordeler det efter Landboforeningsforslaget paalignede Kvantum paa Kommunerne, tager han ikke det mindste Hensyn til de smaa Ejendomme i Kommunerne, idet han paaligner Kommunernes fulde Kvantum uden noget som helst Hensyn til Fradrag for de smaa Ejendomme. Jeg tør sige, at de ærede Medlemmers Indtrængen i Landboforeningsforslaget og deres Behandling deraf vidner ikke højt om det Arbejde vedrørende Landets Kornordning, som her er foretaget.

Piper: Den højtærede Minister mente, at det var uberettiget, at jeg havde fremdraget disse Forhold om Bekendtgørelser. Jeg mener dog, at det er ret paa sin Plads, at man her i Tinget overfor den høje Regering fremholder, naar der af Ministerierne begaaes saadanne Tilsidesættelser, som utvivlsomt synes at finde Sted overfor det Parti, jeg tilhører. Dette Partis Presse og dens Læsere er lige saa berettigede til at komme i Besiddelse af ministerielle Bekendtgørelser som andre Partiers.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at jeg havde ikke forstaaet, hvorledes man gennem Bekendtgørelser kunde udvikle Loven videre. Det er en mærkværdig Maade, den højtærede Minister har „udviklet“ Kornloven paa. Det er ikke paa Basis af Kornloven, den højtærede Minister har udsendt dette Cirkulære, nej, det er paa Basis af Loven — jeg havde nær sagt den berygtede Lov af 7. August 1914, at den højtærede Minister har udsendt denne Bekendtgørelse. Efter at man først har givet en Kornlov og derigennem slaaet fast, hvad Ejendommene skal yde, og hvad Ejerne skal have Lov til at beholde til eget Brug,

kommer man derefter midt i Sæsonen og udsteder en Bekendtgørelse i Henhold til en ganske anden Lov, der helt forrykker det Grundlag og de Dispositioner, som Jordbrugerne har truffet i Henhold til en Lov, som Rigsdagen har vedtaget, og som er stadfæstet af Kongen.

Indenrigsministeren (Rode): Saa vidt jeg forstaaer — jeg hørte ikke første Gang det ærede Medlems Paapegning af, hvad det er for et Cirkulære —, drejer det sig om Korn fra kvægløse Landbrug. Er det ikke saaledes? (*Døcker:* Jo, det blev nævnt). Jeg skal da benytte Lejligheden til ganske kort at forklare det ærede Medlem, hvorledes Sammenhængen er med denne Sag.

Det var ønskeligt, og i Kornloven er det bestemt, at der skal kunne ske Indkøb af Korn. En Formand for et Aktieselskab, som driver et kvægløst Landbrug, henvendte sig til Indenrigsministeriet og tilbød det hele sin Avl af Korn ud over, hvad det vedkommende Aktieselskab havde Ret til at forbeholde sig. Man talte derom, og Indenrigsministeriet erklærede, at det var villigt til at købe det og til at betale det med den i Loven fastsatte Pris. Den vedkommende, som var en for hele Landets gode Forhold interesseret Personlighed, tilbød i øvrigt selv saa yderligere at overtage Indkøbet rundt om i Landet fra de kvægløse Landbrug. Det er en Landbruger med et bekendt Navn, her er Tale om. Kort efter kom han imidlertid tilbage til Indenrigsministeriet og meddelte, at indenfor hans Aktieselskab var der en Jurist, som hævdede, at den Pris, som man havde Ret til for dette Korn, kunde ikke være den i Kornloven fastsatte af 25 Kr., men at den Pris, man havde Lov til at forlange, maatte være en Pris, der laa betydeligt højere, idet Kornet jo nu, da det var blevet saa knapt, maatte antages at have en meget højere Pris, og den vedkommende Formand for Aktieselskabet sagde: Jeg tror derfor ikke, der er anden Maade at faa den Sag ordnet paa, end at der foregaar en Ekspropriation af vor Kornbeholdning, for at vi kan faa dette Spørgsmaal afgjort ved en Ekspropriationskommissions Kendelse. Derefter blev saa, i fuld Overensstemmelse med de vedkommende Ejere, Ekspropriationen foretaget og Prisen fastsat ved en Vurderingskommission, og den blev da sat selvfølgelig til Lovens Maksimalpris, som var 23 Kr., nemlig 2 Kr. under den Pris, som var tilbudt. Indenrigsministeriet mente imidlertid, da jo hele denne Ekspropriation var foretaget i fuld Overensstemmelse med den